C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-175/2025 Prima instanţă: Judecătoria Orhei sediul Central
1-24093582-03-1r-25022025 Judecător: Ecaterina Buzu

D E C I Z I E
în numele Legii

24 iunie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Oxana Mironov
Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, recursul avocatului Ailoi Pavel în interesele inculpatului Muntean Ianuș *****, recursul suplimentar al avocatului Arsen Saruhanean în interesele inculpatului Cebotari Vladimir ***** și recursul avocatului Stici Aliona în interesele inculpatului Cebotari Vladimir *****, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Cebotari Vladimir *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, originar din *****, domiciliat în ***** căsătorit, studii primare, ne supus serviciului militar, ne angajat în câmpul muncii, anterior judecat, antecedentele penale nestinse*;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM,-

și

Muntean Ianuș *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, originar și domiciliat în *****, în relații de concubinaj, studii primare incomplete, ne supus serviciului militar, ne angajat în câmpul muncii, anterior judecat*;*

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 20.08.2024-29.01.2025;
În instanța de recurs: 25.02.2025-24.06.2025.
Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.
După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025, Cebotari Vladimir ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM, cu aplicarea art. 364[1] Cod de procedură penală al RM și art. 80[1] alin. (1) Cod penal al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal al RM, în termenul pedepsei a fost inclus parțial durata pedepsei executate, în baza sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 iulie 2024, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Cebotari Vladimir ***** a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Termenul de executare a pedepsei urmează a fi calculat din data rămânerii definitive a sentinței și reținerii inculpatului Cebotari Vladimir *****.

Prin aceiași sentință, Muntean Ianuș ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM, cu aplicarea art. 364^1 Cod de procedură penală al RM și art. 80^1 alin. (1) Cod penal al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, după cum urmează:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal al RM pe un termen de 1 (un) an;
- în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM pe un termen de 3 (trei) ani;

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Muntean Ianuș ***** i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Muntean Ianuș ***** a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Termenul de executare a pedepsei urmează a fi calculat din data rămânerii definitive a sentinței și reținerii inculpatului Muntean Ianuș *****.

S-a încasat de la Muntean Ianuș ***** în contul statului suma în mărime de 640 (șase sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202425D0058 din 01 martie 2024 și raportului de expertiză judiciară nr. 202425D0249 din 30 septembrie 2024.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Cebotari Vladimir ***** în perioada cuprinsă între 07 ianuarie-17 ianuarie 2022, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Muntean Ianuș *****, urmărind scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, prin escaladarea gardului, au pătruns în gospodăria Gașper Oleg, amplasată în sat. Pohorniceni, r-nul Orhei, de unde au sustras pe ascuns un bord metalic de la un autocamion de model 4 „Kamaz” la prețul de 3800 lei, astfel cauzându-i părții vătămate daune în sumă de 3800 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Cebotari Vladimir ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință.

Muntean Ianuș ***** în perioada cuprinsă între 07 ianuarie-17 ianuarie 2022, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Cebotari Vladimir *****, urmărind scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, prin escaladarea gardului, au pătruns în gospodăria Gașper Oleg, amplasată în sat. Pohorniceni, r-nul Orhei, de unde au sustras pe ascuns un bord metalic de la un autocamion de model „Kamaz” la prețul de 3800 lei, astfel cauzându-i părții vătămate daune în sumă de 3800 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Muntean Ianuș ***** întrunesc elementele constitutive ale

infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință.

Tot el, la 20 februarie 2024, aproximativ între orele 2100-2200, în timp ce se afla la domiciliul său din sat. Selișe, r-nul Orhei, în care locuia temporar, în cadrul unui conflict iscat cu Cebotari Vladimir *****, care îi este frate, fiind membru de familie cu acesta, urmărind scopul comiterii violenței în familie, l-a agresat fizic pe Cebotari Vladimir *****, prin apucarea de haine, îmbrâncirea prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în regiunea pieptului, în urma căruia fapt acesta din urmă a căzut jos, iar după ce Cebotari Vladimir ***** s-a ridicat de jos și a intenționat să iasă din ogradă, Muntean Ianuș ***** a continuat să îi aplice lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, să îi îndoaie degetele de la mână, cauzându-i fractură închisă radius stâng, în loc tipic, fără deplasare de fragmente, acțiuni soldate cu vătămarea medie a integrității corporale a lui Cebotari Vladimir *****.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Muntean Ianuș ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM - violența în familie, și anume acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpații Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** au declarat personal prin înscris autentic că recunosc săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care au fost acceptate prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat cerere de recurs avocatul Stici Aliona în interesele inculpatului Cebotari Vladimir *****, prin care a solicitat casarea parțială sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025, în latura individualizării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care lui Cebotari Vladimir ***** să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond greșit reține următoarele: Cebotari Vladimir, a comis infracțiunea executând pedeapsa condiționată stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 iulie 2024, în temeiul art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM, sub formă de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 4 ani, prin urmare la caz sunt aplicabile prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal al RM.

Conform certificatului nr. 1762 din 18 noiembrie 2024, sentința dată a fost primită în executare la 15 noiembrie 2024, astfel, apare întrebarea cum putea fizic şi real să comită infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal pentru care a fost pornită urmărirea penală la data de 27.01.2022, pentru că s-a stabilit că fusese comisă în perioada 07 ianuarie-17 ianuarie 2022, în perioada de probă stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei din 18 iulie 2024. Or, el a comis fapta în ianuarie 2022, iar ulterior potrivit sentinței Judecătoriei Orhei din 18.07.2024, a fost condamnat la 3 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 4 ani, iar termenul executării acestei sentințe a fost din data rămânerii ei definitive adică la data de 03 august 2024.

Prin urmare, recurentul consideră că era necesar ca să fie aplicată o pedeapsă sub formă de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, așa cum solicita-se şi inculpatul, iar sentința

Judecătoriei Orhei din 18 iulie 2024 să fie executată separat. Or, infracțiunea comisă de inculpat pentru care a fost sancționat acum a fost comisă anterior, în anul 2022.

Suplimentar, sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025, în interesele inculpatului Cebotari Vladimir ***** a fost contestată cu recurs de către avocatul Arsen Saruhanean, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi decizii privind menținerea perioadei de probă stabilit prin sentinței Judecătoriei Orhei din 18.07.2024, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de prevederile art. 80^1 Cod penal.

În susținerea poziție date s-a invocat că aplicarea unei pedepse privative de libertate de 3 ani şi 6 luni este excesivă şi disproporționată în raport cu natura şi circumstanțele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pentru această infracțiune poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, constând fie în amendă de la 650 la 1350 unități convenționale, fie în muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore.

În acest sens, se relevă că instanța de fond nu a analizat suficient circumstanțele cauzei pentru a justifica necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate, ceea ce contravine principiului individualizării pedepsei penale.

În subsidiar, indică că urmează a fi menținut termenul de probă stabilit prin sentința Judecătoriei Orhei din 18 iulie 2024, or, subsemnatul a respectat în totalitate condițiile impuse de sentința anterioară și nu a avut abateri sau încălcări în perioada de probă. Iar, conform art. 90 alin. (11) Cod penal, instanța poate decide asupra anulării suspendării doar în cazul unor abateri constatate de către Inspectoratul Național de Probațiune, ceea ce nu s-a întâmplat în acest caz.

Prin urmare, consideră că termenul de probă de 4 ani trebuie menținut, iar aplicarea unei pedepse non privative de libertate ar fi o soluție echitabilă şi justă.

La fel, la individualizarea pedepsei urma a se ține cont de faptul că Cebotari Vladimir are la întreținere trei copii minori: a. Cebotari Augustina, născută la 01.08.2008; b. Cebotari Vlada, născută la 05.09.2014; c. Cebotari Maria, născută la 13.04.2019. Or, conform art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului şi art. 16 din Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului, privarea de libertate a unui părinte trebuie justificată printr-un interes public major şi trebuie să fie ultima soluție aplicabilă.

Astfel, se conchide că instanța de fond a ignorat acest principiu, fără a lua în considerare impactul negativ al separării de copii, care depind de sprijinul şi întreținerea inculpatului. Privarea de libertate a subsemnatului ar avea un impact negativ asupra creșterii, educației și întreținerii acestor copii minori, ceea ce contravine principiului protecției familiei şi interesului superior al copilului.

De asemenea se relevă asupra aplicării eronate a dispozițiilor privind cumularea pedepselor (art. 84 şi art. 87 din Codul penal al RM), or, instanța nu a ținut cont de posibilitatea executării alternative a pedepsei, respectiv prin amendă sau muncă în folosul comunității, care în conformitate cu art. 87 alin. (1) Cod penal, poate fi executată desinestătător.

Distinct, se relevă că conform art.90 alin.(11) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracţiune din imprudență sau o infracţiune intenţionată mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se solutionează de către instanta de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei.

În speță, încălcări din partea lui Cebotari Vladimir ***** nu au fost constatate de către Inspectoratul National de Probațiune, prin urmare nu existau temeiuri pentru anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fapt ce înseamnă o apreciere eronată din partea instanței atât a circumstanțelor cauzei, dar și a normei de drept, or la caz este necesară menținerea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, care se execută conform legii de către Cebotari Vladimir fără a avea careva încălcări de la executarea ei.

Mai mult ca atât, conform art.84 alin. (3) Cod penal al RM, dacă pentru infracțiunile care intră în concurs sînt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, şi instanța de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal al RM, conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Prin urmare, pedeapsa finală trebuia individualizată astfel încât să reflecte perioada deja executată şi să nu constituie o sancțiune excesivă.

Conform art.87 alin.(1) Cod penal al RM, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracţiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Iar conform alin.(2) al aceluiași articol, celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

În acest sens se remarcă că includerea duratei pedepsei, nu înseamnă schimbarea modului de executarea pedepsei, deoarece infracțiunea de furt a fost săvârșită în anul 2022, înainte de faptă legată de violență în familie, comisă la data 06 martie 2024, pentru care a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care a fost suspendată condiționat lui Cebotari Vladimir, cu executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 (patru) ani, iar în interiorul termenului de probă nu a fost săvârșită o nouă infracțiune, ceea ce înseamnă că Cebotari Vladimir prin comportare exemplară îndreptățește încrederea acordată, ceea ce este conform cu art.90 alin.(1) Cod penal.

Astfel, se relevă că din cauza lipsei încălcării art.90 alin.(1) Cod penal pedeapsă stabilită în baza sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 18 iulie 2024 trebuie să fie executată separat de pedeapsă stabilită pentru art.186 alin. (2) lit. b), c) şi d) Cod penal al RM, fără a fi transformată în pedeapsă sub formă de închisoare, dar în loc de pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c) şi d) Cod penal al RM să fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Distinct, se relevă că în textul sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 29 ianuarie 2025 într-un mod eronat instanța a menționat, că ”Legiuitorul, estimând *in abstracto pericolul social* al infracțiunii incriminate la 186 alin. (2) lit. b) şi c) din Codul penal al RM, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, iar art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani„.

Astfel, se relevă că pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de 186 alin. (2) lit. b) şi c) Cod penal a fost preluată de la alin.(2^1) - Furtul bunurilor de patrimoniu cultural din siturile arheologice sau din zonele cu potențial archeologic, care se pedepsește cu amendă în mărime

1350 la 2350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani. - ceea ce este contrar circumstanțelor prezentei cauzei stabilite prin Rechizitoriu, şi respectiv nu poate fi agravată situația prin invocarea limitelor de pedeapsă greșite, mai aspre, decât cele care trebuie să fie conforme cu normă de drept prevăzută de art.186 alin. (2) lit. b) şi c) Cod penal.

De asemenea, potrivit aceeași sentințe, ținând cont de examinarea cauzei în procedura simplificată, instanța eronat a stabilit noile limite de pedeapsă: ”În condițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal al RM, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă, stabilită la art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal al RM, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă minime şi maxime sub formă de amendă care este de la 1012,5 la 1762,5 unități convenționale şi cu închisoare, care este de la l an 6 luni la 3 ani 9 luni, iar limită minimă și maximă de pedeapsă, stabilită la art. 201^1 alin. (2), lit. c) Cod penal al RM, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă minime şi maxime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității care este de la 136 la 180 ore şi cu închisoare, este de la 9 luni la 4 ani 5 luni, limitele de pedeapsă au fost stabilite pentru alte infracțiuni, şi nu pentru cele comise de Cebotari Vladimir.

Concomitent, în termenul legal, sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 a fost contestată cu recurs de către avocatul Ailoi Pavel în interesele inculpatului Muntean Ianuș ***** prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi decizii prin care lui Muntean Ianuș ***** să-i fie stabilită pedeapsa în conformitate cu art. 90 Cod penal, cu dispunerea suspendării condiționate a pedepsei.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul Muntean Ianuș a comis anume infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, menționând că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Subsecvent, se relevă că instanța de fond, la individualizarea executării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului Muntean Ianuș ***** a admis erori de drept, manifestate prin încălcarea prevederilor art. art. 7, 61, 75, 77, 78 Cod penal, fapt ce impune necesitatea casării parțiale a sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 01 februarie 2024.

La caz, sancțiunile art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza cărora a fost condamnat Muntean Ianuș *****, prevăd pedepse sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare, iar instanța pentru ambele infracțiunii a aplicat cea mai aspră pedeapsa – închisoare.

Prin urmare, se conchide că la individualizarea pedepsei instanța nu a ținut cont în deplină măsură, de prevederile art.art.7, 61, 75, 77, 78 Cod penal, și anume de motivul săvârșirii infracțiunii, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

Astfel, se relevă că instanța nu a dat o apreciere corespunzătoare circumstanțelor care atenuează vina inculpatului şi permit suspendarea executării pedepsei, în special, că, Muntean Ianuş a recunoscut săvârșirea infracțiunilor, a contribuit activ la aflarea adevărului, s-a căit sincer de faptele comise, a întreprins acțiuni concrete în sensul restituirii efective a prejudiciului material în mărime de 3800 lei cauzat, dar refuzat de a fi primit de către partea vătămată, s-a împăcat cu partea vătămată a violenței în familie, Cebotari Vladimir, care este fratele său, şi nu în ultimul rând, că are la întreținere și educare 4 (patru) copii minori.

Prin urmare, consideră că instanța de judecată a avut temeiuri suficiente pentru a dispune

suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă determinată de timp, în care îi va fi supravegheat comportamentul, care va fi o măsură legală şi temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal şi care, în esență oferă un sistem de garanții, sub aspectul eficienței, şi poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului şi să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins şi fără condamnarea acestuia la o pedeapsă privativă de libertate.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea admiterii recursului suplimentar al avocatului Arsen Saruhanean în interesele inculpatului Cebotari Vladimir ***, inclusiv și recursul avocatului Ailoi Pavel în interesele inculpatului Muntean Ianuș *****, și recursul avocatului Stici Aliona în interesele inculpatului Cebotari Vladimir *****, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu potrivit art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 în latura individualizări pedepsei, cu adoptarea unei noi hotărâri în această parte, din următoarele considerente:**

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele

administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpații Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** au recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Cebotari Vladimir ***** în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM și acțiunile inculpatului Muntean Ianuș ***** în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364^1 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textelor recursurilor înaintate rezultă că, avocatul Ailoi Pavel în interesele inculpatului Muntean Ianuș *****, avocatul Stici Aliona în interesele inculpatului Cebotari Vladimir ***** și avocatul Arsen Saruhanean în interesele inculpatului Cebotari Vladimir ***** sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, însă nu sunt de acord cu sentința contestată în latura individualizării pedepsei, considerând că inculpaților urmează a-le fi stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de liberate.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș *****, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș *****.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș *****, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care

în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Cebotari Vladimir ***** conform art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință, iar acțiunile inculpatului Muntean Ianuș ***** conform art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință și art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM - violența în familie, și anume acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

În continuare, reieșind din limitele recursurilor înaintate, Colegiul penal conchide că prima instanță în mod întemeiat a stabilit categoria pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpaților, inclusiv la stabilirea cuantumului acesteia a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, însă în partea descriptivă a sentinței în mod eronat a reținut că art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal se sancționează cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, or, această sancțiune după cum corect a relatat și avocatul Arsen Saruhanean este prevăzută pentru agravanta stipulată la alin. (2^1) al aceluiași articol, iar norma prevăzută la alin. (2) se sancționează cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, eroare de drept prescrisă în art. 444 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume: *... motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii ....*, împrejurare ce determină necesitatea admiteri recursului avocatului Arsen Saruhanean în interesele inculpatului Cebotari Vladimir *****, inclusiv din alte motive și recursurile avocatului Stici Aliona în interesele inculpatului Cebotari Vladimir ***** și avocatului Ailoi Pavel în interesele inculpatului Muntean Ianuș *****, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 în latura individualizării pedepsei, prin extindere și față de inculpatul Muntean Ianuș *****, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii, după cum urmează:

A priori, Colegiul penal opinează că prin corectarea erorii admise de prima instanță nu se aduce atingere principiului prevăzut la art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, deoarece ca agravare a situației inculpatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare, pe când în speța dedusă

judecății se constată a mărimea pedepsei stabilită inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** este una întemeiată și echitabilă.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal notează că potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

La fel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Sub imperiul normelor enunțate se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare, cauzând noi suferințe, corespunzător, neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Astfel, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

La fel instanța de recurs reține că, un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

În acest sens Colegiul penal concluzionează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpații Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș *****, de personalitatea acestora, și anume: Cebotari Vladimir ***** și-a recunoscut vina, însă anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv și pentru comiterea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilite pedepse non privative de libertate, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, ceea cel caracterizează din punct de vedere negativ, ca fiind o persoană predispusă să comită noi infracțiuni.

Referitor la personalitatea inculpatului Muntean Ianuș ***** se reține că deși acesta și-a recunoscut vina, anterior a fost de mai multe ori în conflict cu legea penală pentru comiterea diverselor categorii de infracțiunii, inclusiv similare (art. 187 și 190 Cod penal), fiindu-i stabilite pedepse non privative de libertate, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni, inclusiv similare, ceea cel caracterizează din punct de vedere negativ, ca fiind o persoană predispusă să comită noi infracțiuni.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal notează că la stabilirea mărimii pedepsei în privința lui Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** sunt aplicabile prevederile alin. (4) art. 78 Cod penal al RM, care stipulează că în caz de concurs al circumstanțelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În aserțiunea dată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Drept urmare, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș *****, urmărind în acest sens comportamentul acestora în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile a faptelor și personalitatea inculpaților, concluzionează că persoana vinovată poate fi corectată şi reeducată doar prin menținerea față de acesta a pedepsei cu închisoarea, lipsind o alternativă mai puțin severă a sancțiunilor prevăzute de norma penală imputată.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** a pedepsei sub formă de închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, Colegiul penal conchide că la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

În speță, Colegiul penal notează că prezența antecedentelor penale, deși stinse, caracterizează negativ personalitatea inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** și denotă că o pedeapsă non-privativă de libertate nu va fi capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

În acest sens, Colegiul penal reiterează că pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Astfel, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil sporit al infracțiunilor săvârșite de inculpat, stabilirea unei pedepse non privative de libertate ar avea un impact negativ asupra corectării inculpatului și asupra încrederii societății în actul de înfăptuire a justiției.

În concluzie, Colegiul penal conchide că anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de către acesta, cât și personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate

Mai mult ca atât, Colegiul penal notează că modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș *****, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îi face incompatibili cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum și *in extremis* chiar o agravantă.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** o pedeapsă non-privativă de libertate, inclusiv prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpaților, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât şi a altor persoane, or, din circumstanțele legate de personalitatea inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** se constată că acestea sunt predispuși să comită noi infracțiuni.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu **o pătrime** a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de …. sau cu închisoare de până la 4 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 3 ani.*

Astfel, ținând cont de personalitatea inculpaților, precum și de limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal Colegiul penal consideră inculpaților Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal urmează a le fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Concomitent, Colegiul penal constată că inculpatul Cebotari Vladimir ***** a comis infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal în perioada 07 ianuarie-17 ianuarie 2022, adică înainte de pronunțarea sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 iulie 2024, astfel, speței îi sunt relevante prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal care stipulează că conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Prin urmare, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta decizie și pedepsei stabilită prin sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 iulie 2024, lui Cebotari Vladimir ***** urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Argumentele recurenților precum că pedeapsa stabilită inculpatului Cebotari Vladimir ***** prin sentința sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 iulie 2024 urmează a fi executată desinestatător, Colegiul penal le apreciază ca fiind insignifiante, or, norma prevăzută la

art. 84 alin. (4) Cod penal poartă un caracter imperativ, ce obligă instanța judecătorească să stabilească pedeapsa definitivă în cazul unui concurs de infracțiunii.

Subsecvent, Colegiul penal reiterează că prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 inculpatul Muntean Ianuș ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar prin prezența decizie a fost pronunțată o nouă hotărâre în latura individualizării pedepsei stabilite în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, din care motive în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta decizie și prin sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, lui Muntean Ianuș ***** urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Finalmente, ținând cont de efectele devolutive ale recursului și limitele acestuia, Colegiul penal constată temeinicia soluției instanței de fond în latura încasării din contul inculpatului Muntean Ianuș ***** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 640 (șase sute patruzeci) lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202425D0058 din 01 martie 2024 și raportului de expertiză judiciară nr. 202425D0249 din 30 septembrie 2024, or, în partea respective sentința nu a fost contestată.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal va admite recursul suplimentar al avocatului Arsen Saruhanean în interesele inculpatului Cebotari Vladimir *****, inclusiv și recursurile avocatului Ailoi Pavel în interesele inculpatului Muntean Ianuș *****, și avocatului Stici Aliona în interesele inculpatului Cebotari Vladimir *****, se admit, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu potrivit art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025, în latura individualizări pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, cu menținerea în rest a dispozițiilor sentinței fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul suplimentar al avocatului Arsen Saruhanean în interesele inculpatului Cebotari Vladimir *****, inclusiv și recursurile avocatului Ailoi Pavel în interesele inculpatului Muntean Ianuș *****, și avocatului Stici Aliona în interesele inculpatului Cebotari Vladimir ***** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 în cauza penală în privința lui Cebotari Vladimir ***** și Muntean Ianuș ***** se admit, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu potrivit art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura individualizări pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Cebotari Vladimir ***** se consideră condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM și în baza acestei Legii, cu aplicarea dispozițiilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal al RM, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta decizie și pedepsei stabilită prin sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 iulie 2024, lui Cebotari Vladimir ***** i se stabilite pedeapsa definitivă sub formă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către Cebotari Vladimir ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

Muntean Ianuș ***** se consideră condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal al RM și în baza acestei Legii, cu aplicarea dispozițiilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal al RM, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta decizie și prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, lui Muntean Ianuș ***** i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către Muntean Ianuș ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În rest dispozițiile sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 ianuarie 2025 în latura recuperării cheltuitelor judiciare, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul: **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Ecaterina Arseni